

[Carl F. Madsen.]

saadan Beskaffenhed, at det falder ind under Konventionens Bestemmelser; og derfor kan vi udmærket godt vedtage Forslaget; det vil i hvert Fald ikke kræve nogen Lovændring.

Da Sagen nu er foreslaaet henvist til et Udvalg, skal jeg ikke fordybe mig i de enkelte Bestemmelser i Konventionen, det kan der jo blive Lejlighed til i Udvalget. Jeg skal gerne yde min Medvirken til Udvalgsbehandlingen og til, at der opnaas Enighed om at søge Forslaget gennemført.

Tvøde: Af de Forslaget ledsagende Bemærkninger fremgaar det, at der ikke her i Landet bestaar Former for Pligtarbejde, som falder ind under Konventionen, og det siges ogsaa rent ud i Bemærkningerne til Forslaget, at den foreliggende Konvention ikke har direkte praktisk Betydning for Danmark, saaledes som det ogsaa blev fremhævet af den ærede sidste Taler. Naar det desuagtet foreslaas, at Danmark skal ratificere denne Konvention, er det, fordi Regeringen finder det ønskeligt, at Danmark gennem Ratifikationen yder sin moralske Støtte til det almindelige Fremskridt, som det siges, at ogsaa denne Konvention vil være Udtryk for; desuden ønsker man, at Danmark tiltræder Konventionen, fordi Danmark skal staa saa langt nede i Rækken af de Medlemsstater, der har vedtaget Konventioner, og Danmark i videst muligt Omfang bør deltage i det internationale Arbejde paa den sociale Lovgivnings Omraade.

Jeg maa nu sige, at der kan være en noget forskellig Bedømmelse af, om Danmark staar saa langt tilbage med Hensyn til at ratificere Konventioner. Saa vidt jeg har set af den fjortende Beretning fra Genève for forrige Aar, skal der i alt af Arbejdskonferencen være vedtaget 31 Konventioner. Deraf er nogle enkelte kun tiltraadt af ganske faa Stater: Danmark har tiltraadt 9, ganske det samme Antal som Norge. Finland har ratificeret 13 og Sverige 14, deraf den ene betinget. Det kan jo godt være, at det overfor andre kan have sin moralske Betydning, at Konventioner ratificeres i saa stor Udstrækning som muligt; men Betydningen synes mig at blive mindre værdifuld, naar det oplyses, at den ratificerede Konvention ingen praktisk Betydning har for den ratificerende Stat, saaledes som det jo i dette Tilfælde siges officielt af Regeringen. I det hele synes det at være noget smaat med Tilslutningen til Arbejdskonferencens Udkast,

og naar man ved, at Arbejdskonferencen omfatter 55 Medlemsstater, og kun een Konvention, den om Afløsningen af den saakaldte Bernerkonvention fra 1916 om Anvendelse af hvidt Fosfor, er ratificeret af Halvdelen af Medlemsstaterne, nemlig 28, hvilket er det højeste Antal, nogen Konvention overhovedet er blevet ratificeret med, er det jo ganske forstaaeligt, at de, der er ledende i Arbejdet, maa være noget utilfredse; jeg ved ogsaa meget godt af Beretningerne, at Direktør Thomas ved Arbejdsbureauet meget beklager dette Forhold, ligesom jeg har læst Udtalelser af vor højtærede Finansminister, som han har fremsat paa Arbejdskonferencen. Men det er jo dog alligevel af nogen Betydning, at de Stater, der ratificerer Konventionerne, har virkelig Interesse i disse, for ellers synes jeg — undtagen for saa vidt Ratifikationen skal være en Sympatitilkendegivelse —, at det ikke har nogen reel Værdi, at Konventionerne tiltrædes. Jeg saa f. Eks., at der paa Konferencen i Genève var Forhandling om Arbejdstiden i Kulminerne. Hvis der nu kommer et Udkast til en Konvention herom, og den skal forelægges her i Danmark, har det jo egentlig slet ingenting at sige, da vi overhovedet ikke har Kulminer her, hvor der kan være Tale om nogen Arbejdstid. Som Forholdene ligger, maa det altsaa nærmest blive et Spørgsmaal om, hvorvidt man af Sympati og for moralsk at støtte hele det Arbejde, der gøres af Arbejdsbureauet, bør gaa til at ratificere og derigennem for en Aarrække binde Landet til en Konvention som den foreliggende.

Det ærede 15de Medlem for 5te Kreds (Rs. Nielsen) udtalte, at han vilde foreslaa, at denne Sag blev henvist til et Udvalg, og naar vi i Udvalget har faaet set nærmere paa Enkelthederne i Konventionen, vil det Spørgsmaal jo derefter komme til at ligge for, om man skal vedtage Konventionen eller ej. Som Forholdene ligger, ved jeg ikke noget, der kunde tale imod, at man vedtager den, men jeg synes egentlig ikke, det har nogen rigtig praktisk Værdi at vedtage Konventionen, da vi overhovedet ikke berøres af den.

Veistrup: Den Konvention, vi her behandler, er jo ikke egnet til at sætte Sindene i stærk Bevægelse. Jeg skal derfor ikke udtale mig om det rent praktiske eller det moralske i Sagen, men nøjes med at anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling gennem det Udvalg, som fra anden Side er ønsket nedsat.